

עפ"א 53868/05/21 - ציטיאט איתי נגד עיריית חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

16 ביוני 2021

עפ"א 53868-05-21 ציטיאט נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 85548121
בפני כבוד השופטת עפרה ורבנר
המעורר: ציטיאט איתי

- נגד -
המשיבה:

עיריית חיפה
ע"י ב"כ עו"ד מריה אמורוב

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית-משפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת סיגל גץ-אופיר) מ-18/5/21 ב-המ"ש 22640-05-21, אשר דחתה את בקשת המערער להארכת מועד להגשת בקשה להישפט, בנימוק כי האמור בבקשה אינו מהווה עילה למתן ארכה.

2. אשת המערער, הגב' נטלי ציטיאט, קיבלה הודעת קנס שמספרה 85548121, וזאת ב-4/12/20, בגין העמדת רכב שמספרו 23-353-71 ב-13/11/20 על מדרכה שלא נקבעה כמקום חניה מוסדר, שהינה עבירה לפי סעיף 6(ב1) לחוק העזר לחיפה, (העמדת רכב וחנייתו), תשמ"ה-1985, וכן עבירה בהתאם לתקנה 72(א)(2) סימן י' לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

לדו"ח צורף צילום של הרכב חונה ברח' אלחנן בחיפה, ליד בית מספר 4, ב-13/11/20 בסמוך לשעה 08:25.

הקנס אשר הוטל במסגרת הדו"ח הינו 500 ₪.

המערער טען כי הוא זה שנהג ברכב ביום זה, ולא אשתו, שהינה בעלת הרכב, וכי הוא הגיש בקשה לביטול הקנס ביום בו נתקבל הקנס, ובקשתו נדחתה, והוא קיבל את מכתב הדחיה ב-13/12/20.

דהיינו, המערער אינו חולק על-כך כי ההחלטה לדחות את הבקשה לביטול הקנס התקבלה אצלו ב-13/12/20, אולם הוא לא הגיש במועד בקשה להישפט, ורק ב-11/5/21, בחלוף כ-5 חודשים מהמועד בו התקבלה ההחלטה הדוחה את הבקשה לביטול הקנס, הוגשה הבקשה להארכת מועד.

3. המערער העלה טענות מדוע הוא סבור כי הקנס שהוטל אינו מוצדק, אולם לא העלה נימוקים מיוחדים שיירשמו באשר לעיכוב בהגשת הבקשה להישפט.

הנימוק שהועלה הינו בלשון המערער: **"קרו החיים עצמם"**, תוך שהמערער טוען כי לא התפנה לעסוק בהגשת בקשה להישפט מאז קבלת ההחלטה הדוחה את בקשתו לביטול ב-13/12/20, ועד הגשת בקשה למתן ארכה ב-11/5/21.

המערער טען כי לגופו של עניין הוא טיפל באביו, שהינו אדם נכה על כסא גלגלים, והיה אמור להביאו לקבלת טיפול רפואי בבית הלוחם בחיפה, והוא המתין לאביו מספר דקות כשהוא חונה באותה כתובת שבה נרשם לו הדו"ח, ברח' אלחנן 4, כאשר הוא נמצא פיזית ברכב, ולהערכתו הוא עמד עם הרכב על המדרכה במשך כ-15 דקות בעת שהמתין לאביו.

המערער אף ציין כי במועד הרלוונטי לא היה לרכב תו חניה לנכה, אם כי כיום ברכב החדש שהוחלף יש תו חניה לנכה.

טענת המערער כי העמיד את הרכב ולא החנה אותו, וזאת תוך שהוא מצוי ברכב על-מנת להמתין לאביו הנכה, ובשל כך יש לבטל את הדו"ח, נדחתה על-ידי ב"כ המשיבה עו"ד בוריס יעקובי בהחלטה מ-13/12/20.

4. הוראות הסעיף הרלוונטי בחוק העזר לחיפה הינן כדלקמן:

"6.

- (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב ברחוב, במקום שהחניה נאסרה בידי ראש העיריה לפי סעיף 2, והאיסור סומן בתמרור בהתאם להודעת התעבורה, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.
- (ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב ברחוב במקום שהחניה בו נאסרה בתמרור מתאים שנקבע בהודעת התעבורה, גם אם אותו תמרור לא נקבע על פי סעיף 2.
- (ב1) לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב בדרך במקום באופן ובתנאים הנוגדים את הוראות סימן י' לפרק השני של תקנות התעבורה או את תקנה 36(ב) לתקנות התעבורה גם אם אותו מקום לא סומן בתמרור כאמור בסעיף קטן (ב).
- (ג) "...

דהיינו, החוק אוסר לא רק חניה, אלא גם העמדת הרכב, ובעניינו של המערער הוא מציין כי

עמד עם הרכב במשך כ-15 דקות על אותה מדרכה בסמוך לרח' אלחנן 4 בחיפה.

כמו-כן הוראות תקנות התעבורה, המפורטות בהודעת תשלום הקנס, מתייחסות לאיסור עצירת רכב, העמדת רכב, חניית רכב, או השארתו עומד במקום אסור, הכולל מדרכה, כמפורט להלן:

72."

- (א) לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו, לא יחנהו ולא ישאירנו עומד, כולו או חלק ממנו, באחד המקומות המנויים להלן, אלא לשם מניעת תאונה או לשם מילוי אחרי הוראה מהוראות תקנות אלה או אם סומן בתמרור אחרת; ואלה המקומות:
- (1) בצד שמאל של הדרך אלא אם הכביש הוא חד-סטרי, או בניגוד לכיוון הנסיעה; לענין תקנת משנה זו לא יראו בכביש חד-סטרי כביש שהוא חלק מדרך המחולקת על ידי שטח הפרדה;
- (2) על שביל אופניים מסומן בתמרור, ובלבד שמותר לעצור אופניים, להעמידם או להחנותם במדרכה או בשביל כאמור אם אין בכך הפרעה לתנועה;
- (א2) על מדרכה, למעט במקום שהוסדר להעמדת רכב והחנייתו לפי חוק עזר שהותקן על פי סעיף 77 לפקודה ובלבד שנותר מעבר להולכי רגל..."

5. המערער ציין כי למעשה אין לו טעמים מיוחדים שיירשמו מדוע לא הוגשה הבקשה להישפט במועד, והתמקד בכך שהזמן מבחינתו הינו המעטפת, כלשונו, אולם לדעתו עצם מתן הקנס היה שגוי, שכן היתה קיימת בעיה לאסוף את אביו הנכה ליד בית אביו, והוא צולם על-ידי מצלמה אוטומטית שלא ראתה כי הוא יושב בתוך הרכב וממתין לאביו.

6. המשיבה, בתגובתה לערעור, הפנתה להוראות החוק בנוגע להארכת מועד להישפט.

סעיפים 229(א) ו-230 לחוק סדר הדין הפלילי קובעים כדלקמן:

- " (ד) ~~קביעת עבירת קנס כעבירה של ברירת משפט קביעת עבירה כעבירת קנס~~, אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשל אותה עבירה כתב אישום, אם הוא סבור שנסיבות העבירה מחייבות את בירור המשפט, ובלבד שטרם נמסרה הודעת תשלום קנס לפי סעיף קטן (ב).229.
- (א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:
- (1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את

עמוד 3

ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנה, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27ב לפקודת התעבורה - אם הגיש לתובע את הבקשה לביטול בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה; החלטת התובע בבקשה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקנס להודיע על רצונו להישפט;

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה.

מי שהגיש בקשה לביטול כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך שלושים ימים מיום המצאת ההודעה על החלטת התובע בענין הביטול. מיום 17.1.2010

תיקון מס' 60

ס"ח תש"ע מס' 2223 מיום 17.1.2010 עמ' 310 (ה"ח 456)

230. הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.

7. המערער לא הצביע על נימוקים מיוחדים המצדיקים הארכת מועד להגשת בקשה להישפט, אותה היה צריך המערער להגיש בתוך 30 יום מיום המצאת ההודעה בעניין דחיית הבקשה לביטול, דהיינו-היה צריך להגישה עד ל-13/1/21.

בנסיבות העניין אין אף צורך לפרט כי לא מתקיימות הנסיבות המפורטות בסעיף 229(ה), שכן אין המדובר בסיבות שלא היו תלויות במערער, ושמנעו ממנו הגשת הבקשה להישפט במועד, וזו הוגשה לאחר שהוסרה המניעה.

המערער לא הראה טעם מדוע נמנע מהגשת הבקשה להישפט, ואף לגופו של עניין קיימת הודאה כי המערער העמיד את הרכב, תוך שהוא יושב בו (דהיינו, גם אם לא מדובר בחניית הרכב כשהנהג עוזב את הרכב, הרי מדובר בהעמדת הרכב ועצירתו) במשך כ-15 דקות, על המדרכה במקום אסור להעמדה או חניה (ואין המדובר בעצירה לדקה או שתיים כדי להעלות את אביו לרכב, כאשר מן הסתם לו היה מדובר בכניסת אביו לרכב, היה הדבר נצפה בצילום, ויש אף להניח כי לו היה מדובר באותן דקות ספורות בהן נכנס אדם לרכב, לא היה ניתן קנס).

יש לציין כי הודעת הקנס הופכת להרשעה חלוטה משחלפו המועדים הרלוונטיים בהתאם להוראות

החוק.

המשיבה הפנתה לפסיקה על-פיה מתן אפשרות גורפת להגשת בקשות להארכת מועד להישפט בלא נימוקים כבדי משקל לעיכוב בהגשת הבקשה ולאי-הגשתה במועדים המפורטים בחוק תסכל את התכלית בעבירות מסוג "ברירת משפט".

המשיבה אף הפנתה בתגובתה לפסיקה אשר התייחסה גם למקרים שבהם חויב נכה בתשלום קנס, ולכך שבהעדר טעמים ונימוקים מיוחדים, אין מקום להארכת מועד להגשת בקשה להישפט.

8. לעניין בקשת המערער לזנוח את "המעטפת" ולהתמקד בטענתו המהותית כי העמיד את הרכב על המדרכה במקום אסור להעמדה ולחניה במשך כ-רבע שעה על-מנת להמתין לאביו הנכה, אפנה לדבריו של כב' השופט רובינשטיין ב-רע"פ 9580/11 אייל יוסף נ' מדינת-ישראל (27/12/11):

"בקשת המבקש לזנוח את הפרוצדורה ולהתמקד במהות, שובת לב ככל שתהא, אין בה כל ממש, שכן אם תתקבל טענתו, משמעות הדבר שלא יהיה לכך סוף, ובקשות הסבה יוכלו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להלום דבר זה, ולא זו היתה כוונת המחוקק ביצירת האפשרות של עבירות ברירת משפט, שכל מהותן לייעל ולקצר הליכים."

9. לאור האמור לעיל, ועם כל ההבנה להיות המערער בן מסור לאביו, אשר כדבריו המתין כ-15 דקות לאביו הנכה על מדרכה במקום האסור להעמדת רכב או חנייתו, דין הערעור להידחות.

10. אין צו להוצאות.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"א, 16 יוני 2021, בהעדר הצדדים.